

Cufundați în preocupările cotidiene uităm, de multe ori, că existența noastră pe acest pământ e pasageră, că trupul, după lege, redevine lut, iar sufletul, la vremea rânduită, pornește către veșnicie.

Astăzi, de ziua "Moșilor de vară", cei dragi, plecați dintre noi - părinți, bunici și străbunici - se întorc să fie miluiți. O lumânare, grâu fiert sau un covrig, ori o prescură înmuiată într-un pahar roșu de vin sunt darurile noastre pentru ei. Deși, paradoxal, ei vin aici să se adape, din aburii ofrandelor, venirea lor nu este pentru ei, ci pentru noi, să nu uităm că timpul nostru aici nu este veșnic, iar tot ce oferim de bogdaproste (în bulgară, "bogŭ da prosti" înseamnă "Dumnezeu să-i ierte pe morții tăi") e zestrea cu care vom pleca apoi în veșnicie. E lecția pe care mai târziu vor face-o și copiii noștri pentru noi.

Paradoxal, Sâmbăta Morților nu este doar moment de pomenire și rugăciune, de tristă amintire, ci și moment de bucurie, pentru că ne reamintește de importanța TIMPULUI, de importanța celor dragi din viața noastră, de care încă ne putem bucura.

Un zâmbet, o îmbrățișare sau o vorbă frumoasă nu costă nimic, dar valorează enorm și luminează mai mult decât o lumânare de ceară, iar atunci când aprindeți feștila pomenirii celor plecați dintre noi aprindeți și candela sufletească din sufletele celor vii, amintindu-vă de testamentul literar al lui García Márquez:

"Dacă aș ști că asta ar fi ultima oară când te voi vedea dormind, te-aș îmbrățișa foarte strâns și l-aș ruga pe Dumnezeu să fiu păzitorul sufletului tău. Dacă aș ști că asta ar fi ultima oară când te voi vedea ieșind pe ușă, ți-aș da o îmbrățișare, un sărut și te-aș chema înapoi să-ți dau mai multe. Dacă aș ști că asta ar fi ultima oară când voi auzi vocea ta, aș înregistra fiecare dintre cuvintele tale pentru a le putea asculta o dată și încă o dată, până la infinit. Dacă aș ști că acestea ar fi ultimele minute în care te-aș vedea, aș spune "te iubesc" și nu mi-aș asuma, în mod prostesc, gândul că deja știi... Ziua de mâine nu-i este asigurată nimănui, tânăr sau bătrân. Azi poate să fie ultima zi când îi vezi pe cei pe care-i iubești. De aceea, nu mai aștepta, fă-o azi, întrucât dacă ziua de mâine nu va ajunge niciodată, în mod sigur vei regreta ziua când nu ți-ai făcut timp pentru un surâs, o îmbrățișare, un sărut și că ai fost prea ocupat ca să le conferi o ultimă dorință. Să-i menții pe cei pe care-i iubești aproape de tine, spune-le la ureche cât de multă nevoie ai de ei, iubește-i și tratează-i bine, ia-ți timp să le spui "îmi pare rău", "iartă-mă", "te rog" și toate cuvintele de dragoste pe care le știi. Nimeni nu-și va aduce aminte de tine pentru gândurile tale secrete. Cere-i Domnului tăria și înțelepciunea pentru a le exprima. Demostrează-le prietenilor tăi cât de importanți sunt pentru tine."

- Rugăciune pentru cei adormiți -

"Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Pomenește, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii și a vieții celei ce va să fie au adormit, părinți și frați ai noștri și pe toți cei care întru dreapta credință s-au săvârșit, și iartă-le lor toate greșalele pe care cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul le-au săvârșit și-i așază pe ei, Doamne, în locuri luminoase, în locuri cu verdeață, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea și unde cercetarea feței Tale veselește pe toți sfinții Tăi cei din veac.

Dăruiește-le lor și nouă împărăția Ta și împărtășirea bunătăților Tale celor negrăite și veșnice și desfătarea vieții Tale celei nesfârșite și fericite. Că Tu ești învierea și odihna adormiților robilor Tăi (N), Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

George Grigoriu